

Ավետիք Իսահակյան

Ամեն գարունքին վառ ծաղկունանաց հետ

Ամեն գարունքին վառ ծաղկունանաց հետ
Նա սպասում էր իր կտրիճ որդուն.
Ծաղկունքն են թռչնում վառ գարունքի հետ,
Նա սպասում է նորից իր որդուն:

Ա՜խ, ո՞ր քարի տակ, ո՞վ գիտե, ո՞րտեղ,
Ննջում է հիմա նրա սիրելին.
Ծաղկունքը անուշ, ծաղկունքը շքեղ –
Բուրում են, թռչնում անհայտ շիրիմին:

1914